

نشریه ماهانه:
 3rd Series, Issue 89
 سری سوم، ویژه نامه 90
 January 2021
 بهمن 99

سر دبیر: مینو همتی
 Editor-in-chief: Mino Hemati
 Email: minohemati@gmail.com
 مدیر مسئول: شراره رضایی
 Managing editor: Sharareh Rezaei
 Email: shararehrezaei.p@gmail.com

جایگاه کرونا در مناسبات حاکم، پیش زمینه های این پاندمیک و عوارض ماندگار
 مصاحبه مینو همتی با ثریا شهابی

واکن رايگان حق تمام شهروندان، واکن بخريد و به كشتار جمعی و ميليونی پایان دهید

به نشریه رهایی زن ببینید

برای نشریه رهایی زن مطلب و مقالات "اجتماعی، حقوقی، روانشناسی، جامعه شناسی، بهداشتی، تجارب و گزارش های شخصی از زندگی زنان (خودتان) و کودکان..."، شعر، اخبار، گزارش، ترجمه، معرفی کتاب و فیلم های خود را می توانید به آدرس ایمیل زیر ارسال کنید.

Markazi@RahaiZan.org
 shararehrezaei.p@googlemail.com

جایگاه کرونا در مناسبات حاکم، پیش زمینه های این پاندمیک و عوارض ماندگار

مصاحبه مینو همتی با ثریا شهابی

<https://youtu.be/x3Sewwk6oCE>
گفتگو تلویزیون رهایی زن با ثریا شهابی

بخصوص بیشتر از اظهار نظر خود شهروندان می بینند، که هر روز بخصوص در آمریکا و بریتانیا، بعنوان متحدان ریاست جهان آزاد، چطور بازی کردند با سرنوشت مردم، چطور غیر مسئولانه رفتار کردند را، هرروز در سردرگمی مسئولان، که هر روز سازی زدند که یک روز "آی کرونا مهم است" و روز بعد "نه مهم نیست"، آی "ماسک بزنید" یا "ماسک مهم نیست" یک سال است می بینند! مردم حتی به میزان دانشی که اینها در اختیار مردم میگذارند اعتمادی ندارند. بالاخره ترامپ به همین خاطر حتی از طرف حزب خودش هم کنار گذاشته شد. یا ما در بریتانیا شاهد بی اعتباری بوریس جانسون هستیم، حتی در خود حزب محافظه کار بریتانیا.

این وضع سردمداران "جهان آزاد" است! بقیه کشورها جای خود دارد. اینها نشان دادند که هیچکدام لیاقت، آمادگی و مسئولیتی در قبال پاندمی، که به نظر من جهان کاملاً بر امکان شیوع همچنین پاندمی آگاه بود، نداشتند. هر روز به شکلی با سرنوشت مردم بازی کردند، در این میان شاید بد نباشد به آلمان اشاره کنیم که از نظر اقتصادی یکی از لیبرال ترین کشورهای اروپا بود و خیلی خیلی پیش از این بحران اقتصادی، "کار ساعتی یک یورویی" را به شهروندان تحمیل کرده بود و به معیشت اقشار پایین جامعه را مورد تعرض قرار داده بود. اما در این رابطه نسبتاً، مسئولانه تر و نسبتاً به درجه ای متکی به اطلاعات و توصیه های که علم پزشکی و پزشکان در اختیارشان می گذاشت، با شهروندان برخورد کرده است. از این نظر شاید بشود گفت که شهروندان آن اعتماد بیشتری نسبت به سایر کشورها به دولت دادند. بهر حال همه اینها نسبی است. منتهی در صحنه بزرگتر، پیش از کرونا را نگاه کنیم، می بینیم که همه شان غیر مسئولانه رفتار کرده اند. همه شان غیر مسئولانه برخورد کردند. قبل از پاندمی کرونا، ما شاهد هشدارها و نشانه های بسیار بسیار خطرناک در مورد تخریب محیط زیست بودیم. که با لابیگری و بی مسئولیتی کامل، چنان افسار اقتصاد بازار آزاد را رها گذاشتند تا این پاندمی به اصطلاح اقتصاد را فلج کرد. این بی لیاقتی و این بی مسئولیتی را بخصوص شهروندان آمریکا و بریتانیا بیش از هر کسی، هر روز با گوشت و پوست و استخوانشان احساس کردند و هنوزم اعتماد کامل به کنترل پاندمی ندارند. این که به این سیاست و آن سیاست "رضایت میدهند"، این نشان آن اعتماد کامل نیست که لیدر هاشان فکر کنند که از این "تندیچ" به

مسئولین امور در دیگر کشورها بهمان میزان اطلاعات دسترسی داشتند و آن آژیر خطر را نشنیده انگاشتند و مسبب کشتار انبوه شهروندان و بیکاری و فقر ناشی از آن شدند. بنظر شما این مسئولین حتی برای یک روز لیاقت باقیماند در پست و مقام خود را دارند؟

ثریا شهابی: با سلام به شما و بینندگان عزیز تلویزیون رهایی زن. قبل از جواب به سوال، شما در مقدمه اشاره کردید به کره جنوبی و تعدادی از کشورهای دیگر، که بخاطر تجربه مقابله با اپیدمیهای قبلی در کیس کرونا نسبتاً پیروز بیرون آمدند. شاید بهتر باشه بجای کلمه پیروزمند، که امروز خیلی زود است ارزیابی کنیم، بگوییم با آمادگی بیرون آمدند. این روزها شاهد موج دوم هستیم که در این کشورها هم براه افتاده است. اما شما درست میگویید آنها، بخاطر اپیدمی های قبلی با آمادگی بیشتری عمل کردند.

به سوال شما برگردم. مسئولین امور در همه کشورها، به نسبت های مختلف، نه لیاقت حاکمیت دارند و نه مطلقاً هیچ کدام لیاقت حمل عنوان مسیول را دارند. بخصوص دولت در جوامعی که سنتا و تاریخاً مردم آنها را قابل اعتماد می دانستند که "می خواهند و میتوانند" پاندمیک هایی از این نوع را کنترل کنند. منظور کشورهای غربی است و نه کشورهایی مثل ایران و عراق و ... که هیچوقت مردم به دولت ها حتی یک روز هم اعتماد نداشتند و بالایی ها همیشه و در هر لحظه حاکمیت شان را نه بر مبنای "اعتماد" که بر پایه سرکوب مستقیم و مطلق گذاشته اند. دولت های غربی در کیس پاندمی ویروس کرونا نشان دادند که لیاقت حتی یک روز حاکمیت را هم ندارند. این را

مینو همتی: کرونا جایگاه خود را کنار شناخته شده ترین نامها همچون روز، شب، خورشید، ماه و دریا در فرهنگ لغات هفت میلیارد ساکنان کره زمین باز کرده است. صاحبان قدرت، مسئولین امور که اقلیت جمعیت را تشکیل میدهند به همراه اکثریت میلیاردری در نخستین ماههای ظهور ویروس کرونا در شوک و ناباوری واکنشهای ناسنجیده نشان دادند و تقریباً همه کشورها بجز چند استثنا، دچار بحران بهداشت و درمان و توقف چرخه تولید و توزیع شدند. بقا و تداوم جامعه بشری در دنیای پس از شیوع کرونا بمراتب پیچیده تر و چالش برانگیز تر است. در این برنامه با میهمان عزیزمان ثریا شهابی فعال سیاسی مارکسیست و مدافع حقوق زنان و کودکان به پیش زمینه های این پاندمیک و عوارض ماندگار آن میپردازیم. ثریا شهابی عزیز به برنامه رهایی زن خوش آمدید.

قبل از هر چیز به تمامی کسانی که عزیزانشان را در جدال با کرونا از دست دادند صمیمانه تسلیت عرض میکنیم. و خود را در اندوهشان سهیم میدانیم.

بیش از دهسال از شیوع آنفولانزای مرعی و خوکی میگذرد، کشورهایی که از آن درس گرفتند و مسئولینی که با آماده سازی کادر درمانی، نظام پزشکی و آموزش شهروندان به پیشواز نخستین پاندمیک صد سال اخیر رفتند، با کمترین خسارت و ضایعه انسانی از این جدال پیروزمند بیرون آمدند، تایوان، سنگاپور، ویتنام و متعاقباً کره جنوبی در صدر این لیست قرار دارند. با وصف بر اینکه

جایی رسیده اند که میدانند چکار می‌خواهند بکنند و به خود اعتماد دارند که می‌توانند به درجه ای جامعه را سالم از آن عبور دهند. این البته دلایل پایه ای و اقتصادی دارد. مسئله ای که نه اخلاقی است و نه تصمیم سیاستمداران است. نمی‌توانند اقتصاد را نجات دهند.

مینو همتی: بنظر می‌رسد بزرگترین اقتصادهای سرمایه‌داری که چرخه تولیدشان برای شرایط عادی بازار آزاد کار و سرمایه در بهره‌کشی از نیروی کار انسانی سازماندهی شده بود در هم شکسته و متولیان امور را دچار سردرگمی و فرامین متناقض نموده است. این در حالیست که چین با سیاست اقتصادی سازمانیافته و آمادگی قبلی برای کنترل شیوع بیماریهای واگیر دار توانسته به میزان تولید و توزیع ما قبل کرونا نزدیک شود. بنظر شما شباهت اوضاع امروز با روزهای پس از پایان جنگ جهانی دوم که اروپا تمامی مراکز تولیدیش را در جنگ خاتمانسوز از دست داده بود و آمریکا تازه نفس و پرتوان تولیداتش را افزایش داد و بازارهای اروپا و ژاپن را قبضه و برای سالیان به انحصار خود درآورد، مشاهده میشود؟

ثریا شهابی: در بعد اقتصادی شما مقایسه جالبی کردید. از نظر انهدام اقتصادی که یک بخش از “جهان متمدن” که در جنگ دوم اروپا بود، چطور ضربات خردکننده ای می‌خورد و بخش دیگر (آمریکا) اقتصادش رشد می‌کند. مقایسه خیلی جالبی است. منتهی من فکر نمی‌کنم، این جنگ بی‌پایان رسیده باشد که ما امروز بتوانیم بگوئیم که اقتصاد چین تولید و توزیع دوره قبل را با امنیت کامل تامین کرده است. این پروسه پیچیده است. این پروسه خیلی بالا، پائین دارد. ضمن اینکه اقتصاد چین بدون دسترسی به بازار اروپا و آمریکا و بازار جهانی نمی‌تواند تنها اتکا به بازار منطقه، که به درجه زیادی کنترل آنجا را دارد، وضعیت نسبتاً “بایاثباتی” بتواند داشته باشد. اقتصاد جهانی خیلی در هم تنیده تر است و این تازه شروع “جنگ کرونا” ست. جنگ جهانی کرونا تازه آغاز شده است. این فاز، یک فاز از این جدال است. جنگی که از قبل از کرونا یک یقطع خیلی خیلی مهم و جهانی را ترسیم کرده بود. در این جنگ تا امروز شما شاهد هستید، که موج دوم در کره جنوبی بالا گرفته و موج دوم توی کشورهای که اعلام کردند که پاندمی کنترل شده است، دوباره شروع شده است. در آلمان شروع شده است! بخصوص اینکه پاندمی ویروس کرونا پیچیدگی‌هایی دارد، که از درجه کشندگی‌ش که طبق آمار امروز از آنفلوآنزا و سرطان و تصادفات بیشتر نیست، مهم تر است.

مسئله عدم آگاهی و کمبود دانش و امکاناتی است که قبلاً امکان آن را داشتی که بسرعت آنرا کشف کنی، مشخصاتش را کشف کنی و برایش امکانات فراهم کنی! هر روز یک وجهی کشف میشود. تازه دارند می‌فهمند که تأثیرش روی ژنتیک آنها فرق میکند و واکنش‌هایی که تازه شروع کردند، بهر حال بعضی‌هایشان تغییرات ژنتیکی که ایجاد می‌کنند هنوز، با وجود وعده و وعید‌هایی که میدهند، با اطمینان نمیتوانند بگویند که کنترل و مهارش کرده اند.

ورای بازی با تجارت که هر قدرتی تلاش میکند که نشان دهد که “من چطور جلو می‌فتم”، علم پزشکی دستاوردهای خیلی زیادی داشته است. علم پزشکی علیرغم تمام محدودیت‌هایی که اقتصاد بازار آزاد در مقابلش گذاشته است، دستاوردهای خیلی زیادی داشته است و دانش خیلی زیادی پیدا کرده است. تماماً از روی تجربه است. در حال حاضر یکسال است که کرونا شروع شده است و در این یکسال هنوز به یک درجه کنترل نسبی در مداوا و جلوگیری از شیوع بوجود نیامده است. این که شما فاصله اجتماعی را رعایت کنید و اقتصاد را بخوابانید، نمی‌تواند نه یک الگوی اقتصادی رشد باشد و نه یک الگوی زندگی. مردم باید زندگی‌شان را بکنند! در نتیجه این روش‌های جلوگیری از اشاعه، فقط و فقط وقت خریدن است برای امکانات محدود مداوا و درمانی که موجود است. فعلاً هم نمی‌توانند وعده بدهند که تا ۲۰۲۲ بتوانند چه مقیاس واکنش را بزنند.

تمام این‌ها از نظر پزشکی، پروسه‌هایی است که داره طی میشود تا “اقتصاد برگردد!” هیچ اقتصاد بزرگ و کشوری در این شرایط ثباتی ندارد. یک وضعیتی ندارد که بتواند به خود اعتماد بدهد که “سرمایه‌ام توی پیچ بعدی فلج نمیشود!” به این خاطر که هنوز نه مبتلا شدن و نه واکنش، مصونیت قطعی ایجاد نمی‌کند. فقط یک مصونیت جهانی میتواند این ثبات را بوجود آورد!

برخلاف بقیه ویروس‌ها که شناخته شده اند و به درجه زیادی رویشان کنترل هست، در مورد کرونا فعلاً این طور نیست. بشر قادر است که این ویروس را بشناسد و آنرا کنترل کند. دانش و تکنولوژی همه اینها را دارد. دارایی‌هایی که لابلای رقابت‌ها و بی‌مسئولیتی‌ها در استفاده از آنها تاخیر شده و به سرعتی که میتواند رشد و گسترش نمی‌یابد. این وضعیت در عین حال برای نظام اقتصاد کاپیتالیستی مخاطراتی بوجود آورده است. که نمیتوند در جهانی که نیروی

مولدت مثل دوران طاعون می‌میرد، سرمایه گذاری کند. شما مجبورید قیمت نیروی کار را بالا ببرید، مجبوری بخش زیادی از صنایع و تولیداتی که بازر وسیعی داشت و امروز مصرف‌کننده دیگر قادر به خرید آن نیست، ببندی! چرا که مصرف‌کننده فقیرتر شده نمی‌تواند آن را بخرد. در نتیجه می‌خواهم بگویم که این جنگ تازه آغاز شده است. به نظر من مقایسه شما با جنگ دوم، مقایسه واردی است. بدون اینکه این جنگ امروز به سرانجام رسیده باشد تا کسی بتواند با قطعیت بگوید که به چه نتیجه ای رسیده است. طبعاً میتوان دورنما و معنای پیروزمند دوصف در بالا و پایین، را در دل این جدال، را امروز دید. تا آنجایی که به صاحبان قدرت اقتصاد بورژوازی برمیگردد و به پائین بر می‌گردد، میتوان روندهای اصلی را در دورنما دید.

همانطور که در جنگ دوم هم می‌شد از ابتدا دورنما‌هایی که در حال شکل‌گیری بود را دید. هرچند کسی نمی‌توانست هولوکاست و کوره آدم‌سوزی را پیش بینی کند. امروز هم در این جدال خیلی چیزها برای ما ناشناخته است اما میتوان تصور کرد که پیروزمند این جدال در کمپ بورژوازی چه نیرویی و با چه مشخصاتی میتواند باشد!

به نظر من در کمپ بورژوازی نیرو و قدرتی که بتواند تولید و توزیع را در یک سطح “با ثبات” نگاه دارد، نیرویی است که میتواند در راس مسئولیت جهانی برای کنترل کرونا قرار گیرد! که مثلاً امروز دولت و بورژوازی آلمان این موقعیت را دارد که در این جایگاه قرار بگیرد. از نظر “اخلاقی” و سیاسی، از نحوه برخوردش به بحران پناهندگی و تا کرونا و امروز که نقش یک سرمایه‌بزرگ جهانی را ایفا میکند، که در مورد اقتصاد و پاندمی کرونا در کل جهان می‌خواهد بگوید که “من حواسم هست!” مثلاً، هرچند کوچک، امروز بسته اقتصادی، بسته کمک مالی که اتحادیه اروپا تصویب کرده است که به کشورهایی که اقتصادشان آسیب بیشتری دیده است برسانند. کمک‌هایی که بخشی از آن بلاعوض است و تا ۲۰۳۵ قرار نیست بازپرداخت شود. دولت و دولت‌هایی که “خودشان هم نداشته باشند” حاضرند قرض بگیرند! یعنی آینده‌شان را پیش فروش میکنند برای اینکه اقتصاد در بعد وسیع تر و فراکشوری را نگاه دارند، نه فقط اقتصاد ملی را!

دولت و قدرت بزرگی که می‌خواهد “اقتصاد ملی” را “نگاه” دارد، مثل آمریکا و انگلیس

که میخواهند فقط خودشان را “نگاه دارند” به تنهایی نمی توانند به این هدف برسند! این بیشتر یک جنبش سیاسی است برای نگاه داشتن خود در راس و بعنوان رئیس جهان بورژوازی، تا یک الگوی اقتصاد جهانی برای تحقق! چین که میخواهد اقتصاد خودش را سرپا نگاه دارد مشغول شکل دادن به بلوک اقتصادی منطقه ای خود است. با این وجود چین بدلیل مدل اقتصادی متفاوت و بشدت متمرکز و بخاطر نداشتن برتری ایدئولوژیک - سیاسی بر بورژوازی غرب، این جایگاه را ندارد. هر چقدر از نظر اقتصادی جایگاه قدرتمندی داشته باشد. بهر حال تصور اینکه چه نیرویی در صف بورژوازی جهانی میتواند “پیروزمند” این جدال باشد، از زاویه کسانی که بخواهند منافع شان در نظام کاپیتالیستی تضمین شده باقی بماند، معنی پیروزی، در این چهار چوب است .

اما از نظر میلیاردها بشری که اسیر دست اینهاست و برای زندگیش مجبور است کار کند، مجبور است نیروی کارش را بفروشد و معنی پیروزی چه میتواند باشد؟ اینها سوالات بازی است که در موردش در برنامه های قبلی صحبت کردیم. امروز هنوز خیلی زود است که در مورد پیروزمند این جنگ با قطعیت صحبت کنیم. شما اشاره درستی کردید. چین همچنین موقعیتی را امروز دارد. اما این یک فاز است و باید دید در مقابلش بلوک اروپا که در حال حاضر آلمان دارد جای انگلیس را در اتحاد با آمریکا میگیرد، که برای در راس قرار گرفتن موقعیت بهتری به آلمان میدهد، به کدام طرف میروند. موقعیت ممتاز در صف بورژوازی جهانی را آن بورژوازی دارد که میداند اگر اقتصادهای کوچک از بین بروند، بازار او هم میخوابد! بورژوازی که همیشه میخواهد منافع بلند مدتش را امروز تضمین کند. یک چنین نیروی بورژوازی، میتونه به اصطلاح لیدر کمپ بورژوازی جهانی باشد. اینکه در میان خودشان چه جدالهایی بکنند و چه گروکشی ها بکنند، اینها سوالهای این بازی است. تا جایی که به کمپ ما برمیگردد، معنی پیروزی برای ما تماما چیز دیگری است .

برای ما یعنی مقاومت که فقر و محرومیت روی سر ما خراب نشود! در عین حال این تناقضات را برگردانیم به سمت حمله به این نظام ضدانسانی حاکم. برای رسیدن به یک نظام انسانی که کارکردش تناقضی با منافع بشر و محیط زیست نداشته باشد. بهر حال نمی دانم چقدر توانستم به سوال تان جواب بدهم. بهر حال این تازه یک فاز از جنگ جهانی با کرونا است .

مینو همتی: با اینکه از عمر پاندمیک کرونا ماهها میگذرد، تبلیغات طبقات حاکم عوامفریبانه نابرابری در دسترسی به امکانات را سرپوش میگذارد. آیا بنظر شما بازماندگان قربانیان کرونا حق ندارند بگویند که عزیزان ما نیز میبایست از امکانات بوریس جانسون، بولسنارا و ترامپ برای درمان کرونا برخوردار میبودند تا مثل آنان در قید حیات باشند؟ آیا قرعه مرگ و زندگی نیز مهر طبقاتی نخوده است؟

ثریا شهبازی: بی تردید بر همه این ها مهر طبقاتی خورده است! شما اشاره کردید که به امکانات نابرابری که امروز در دسترس هست. طبعا برای من و شمایی که در کشورهای غربی زندگی می کنیم، به درجه ای، یک امکاناتی فراهم تر است، تا کسانی که در افغانستان و عراق، بنگلادش زندگی می کنند. تا آنجایی که به بعد کشوری مربوط میشود، تفاوت چنان تصاعدی است که خودشون شرم می کنند که گزارش دهند .

این بی عدالتی به اصطلاح در دسترسی به امکانات و جلوگیری از قربانی شدن در اثر کرونا یک واقعیت است. منتهی در پشت این واقعیت ، پدیدخ تلختری هم هست که ابعاد کشتار از ما را خیلی خیلی نجومی میکند. آنهم این است که سلامت قبلی شما و آسیب پذیری طبقه ما و بخش اعظمی از کره خاکی، میلیاردها نفری که نسل ها تولید کردند و شیریه جانشان را فروختند، خیلی آسیب پذیرترند. برای اینکه غذا، بهداشت و سلامت قبلی شان، بدتر بود! برای اینکه در مقابل این بیماریها بدنشان کمتر مصون بود! برای این که همین الان فاصله اجتماعی ندارند و نمی توانند داشته باشند!

الان نگاه میکنی، آمار ساکنین خانه ها را، در مناطقی بخاطر پناهندگی، بخاطر کمبود، در مساحتی که ۳ نفر باید زندگی کنند، ۸ تا ۱۰ نفر زندگی می کنند. شما از قبلش، این تبعیض طبقاتی و این آپارتاید سلامت که میلیاردها میلیارد نفر روی این کره خاکی امکان دسترسی به حداقلی از سلامت و بهداشت را نداشتند، به ارث برده اید. حداقلی از مسکن و غذای سالم را نداشتند! ورزش و این امکانات را نداشتند .

این کمبودهای قبلی، مثل برگ خزان از مردم را از پا می اندازد! مثلا هندوستان و برزیل و ایران را نگاه کنید. طبعا امکاناتی که برای روحانی و خامنه ای و بوریس جانسون و ترامپ هست، برای کارگری که در آمریکا یا ایران کار میکند و زنانی که مجبورند برای امرار معاش بچه

هایشان تن فروشی کنند، نه تنها نیست، بلکه انواع و اقسام راه حلهای مخرب برای کنار آمدن، مثل خودکشی ها و اعتیاد هم ریخته آنجا بجای درمان. میخوام بگویم که این نابرابری، که شما بهش اشاره میکنید، اینقدر خودش را زمخت گذاشته است جلوی چشم جامعه، که امروز دیگر سردمداران نظام اقتصاد آزاد، امروز با شرمندگی اینها را نشان میدهند! دور قبل و پیش از کرونا شاهد بودیم که معنا و مفهوم پیشرفت و ترقی این بود که شما چقدر بتوانید پول در بیاورید؟ چقدر شما بتوانید “سلبریتی” باشی و شهرت و ثروت داشته باشی و چقدر توانسته باشی انباشت کنی؟ معنا و مفاهیمی که به حکم واقعیات پوچ شدند! وقتی که این کشتار جمعی از محرومین و از طبقه ما و از کسانی که تولید کننده اند و بخش زیادیش بعلاوه قربانی بی حقوقی های قبلی است، به جوامع انسانی فشار می آورد! شهروندان دارند سوال می کنند! شاهد اعتراضاتی هستیم که مهم نیست بهانه ش چی است و چه بیانی پیدا میکند! می گوید دیگر بس است. جنبش زندگی سیاهان ارزش دارد، علیه تبعیض نسبت به سیاهان است اما پشتش یک طغیان به تبعیض بطور کلی است! میگوید که: این چه زندگیست، چرا بخش عمده ای در آمریکا اینطور زندگی می کنند! شما در فرانسه شاهدش هستید، در عراق و ایران هم! اینها پس زندهایی است که میگوید دیگر نمی پذیرم! ما دیگر قبول نمی کنیم!

ما شاهد خیزشهای عظیمی خواهیم بود. فکر می کنم، بخش زیادیش در کشورهای غربی خواهد بود، به اضافه جغرافیایی مثل ایران، بخاطر تجربه تاریخی که داشته و بخاطر تقابل های که در آن وجود دارد. بهر حال شهروندان حق دارند امروز حقتشان را به زبان های مختلف و بهانه های مختلف بیان کنند. هر کسی به زبانی دارد می گوید! در فرانسه بخاطر این لایحه، در انگلیس بخاطر قطع طب ملی، در آمریکا بخاطر بی مسئولیتی دولت نسبت به کرونا، و .. همه اینها بازتاب اعتراض و مقابله مردم با این تبعیض و نابرابری است که جلوی چشمشان می بینند! می بینند که قربانیان این کشتار جمعی، هم سرنوشت نیستند و همه ما در یک کشتی ننشسته ایم! بعضی ها در قایق های بادی در اقیانوس ها و بر امواج ول هستند. بعضی ها در کشتی های مجهز با انواع و اقسام تجهیزات! طبعا آنهایی که در کشتی های مجهز نشسته اند، میخواهند بخشی از آنهایی که در قایق ها سرگردانند را نجات دهند! برای اینکه آنها نیروی کاری هستند که ثروت و هستی کشتی نشینان به وجود آنها

گره خورده است. آنها بردگانند! چون دوران طاعون که هنگامی که نصف اروپا کشته شد، دیگه کسی نبود که کار کند. مجبور شدند بها نیروی کار زنده مانده را بالا ببرند! برای اینکه دیگر برده ای برای خدمت به برده دار نمانده بود. این که شما بهش اشاره کردید، که شهروندان چقدر مجازند، میخوام بگویم که زمختی واقعیت این مجاز بودن را جلو صحنه گذاشته است. جلوی چشممان هر روز داریم اعتراضات وسیع و مردمی را در سراسر جهان می بینیم .

مینو همتی: رقابت آشکار در تولید واکسن ارزان و قابل دسترس برای میلیاردها انسان و حتی پشت پا گرفتن برای یکدیگر بقصد عقب نگه داشتن رقیب در مسابقه برای کسب بازار بیشتر چهره کریه سودپرووری نظامهای موجود و بیگانگیشان با وجدان انسانی، بنمایش گذارده میشود. آیا شما تناقضی در ادعای بشردوستانه حاکمین و عدم اختصاص عادلانه منابع مشاهده نمکنید؟

ثریا شهابی: به نظر من شاهد که حتما، بالاتر از مشاهده، راستش یک واقعیت تلخ است. این تناقص بیش از دو دهه است که شهروندان را در منگنه گذاشته است و دارند زیرش له میشوند. بخصوص امروز بعد از پایان جنگ سرد، اقتصاد آزاد باز، بخصوص نیو لیبرالیسمی که هر چه دستاورد بشریت مندمن بود را “جارو کرد”! با انواع و اقسام سیاستهای دشمن تراشی های ملی، با جنک و تخریب خاورمیانه، و دمیدن در باد انواع سیاستهای دست راستی، سعی کردند فشار این تناقضات را عقب بزنند و کنترلش کنند .

این تناقضی که شما بهش اشاره میکنید، این زمختی و زشتی کارکرد این نظام با حیات بشر، با سعادت بشر، با زندگی بشر بجایی رسید که خودش زیربار تناقضات خودش داره میشکند! این را دیگر نمیتوانند ببوشانند. شما اگر نگاه کنید، داعیه های دفاع از حقوق بشر و دموکراسی را خودشان در میان محافل دوراندیش تر شان، در سطح ادعا هم دارند کنار میگذارند. صحبت می کنند که “شاید لازم باشه ما دموکراسی را فدا کنیم” یعنی اینکه اقتصاد بازار را کمی کنترل کنیم! به امید اینکه بتونند با دولت های جدید با اقتصاد کنترل شده، و با روبنای بسیار متمرکز و قدرتمند، بتوانند “پاسخی جهانی” به شرایط بدهند و در عین حال جلو فشار پایین را هم بگیرند. که ساده نیست. پاسخی که پائین برای تغییر نظام اقتصادی میدهد، پایانی به نظام اقتصادی با به بهره کشی انسان از انسان است. تولید برای رفاه و برای سلامت و شادی انسان است. این واقعیت خودش را تحمیل میکند. این را این

مثل نیروی کاری که مثلا شما خرج خورد و خوراکش را میدهی که نیروی کارش را باز تولید کند و بیاد سر کار، باید خرج بدهی که زنده باشد. سرمایه داری، بدون مردم و بدون طبقه کارگر، با طبقه کارگر بیمار و ناتوان و فرسوده، سودی در نمی آورد!

تا جایی که به آنها برمیگردد، می خواهند کنترل کنند، میخوانند اقتصاد را سازماندهی کنند، ولی به این طریق. و تا جایی که بما برمیگردد، نباید منتظر بالا نشست! دست بکار شدن مردمی، یعنی مقاومت، مقاومت یعنی این که بار کرونا را نباید بیندازید کردن ما! تمام امکانات باید در اختیار همه باشد. همین الان ورزش این باد، که باید از میلیاردها مالیات گرفت! خرج کرونا را از کیسه همین ها باید بگیریم. نه مالیات بر سود و مالیات بر درآمد، بلکه مالیات بر داراییها، مالکیت بر املاکی که دور قبلیش، توش کارگر را بکار گرفته بودند، کارکنان و همه را بکار گرفته بودند و سودش را بردند! خود بورژوازی، بخشی اش میگوید که: توزیع عادلانه تر و رابطه هارمونیکتر با کارکنان و طبیعت، را می خواهد!

هارمونیکتر از نظر آنها اینست که حداقل تو زنده بمونی! هارمونی برای ما یعنی ما برابریم. در نتیجه مقاومت و مقاومت و مقاومت و نگذاریم که بارش روی سر ما خالی بشود، کلیدی است. “به درک” که تولید خوابیده است! پول و منابع دارید باید خرج ما را بدهید! نه اینکه گویا “من بیکار شدم”. موج بیکاری را هر روز می شنویم که صدها و صدها هزاران نفر دارند بیکار می شوند. می خواهند یک نانی بیندازند در سفره شما، یک ماه و شش ماه و یک سال حقوق شما را بدهند و بعد “به امان خدا” رها شوید!

در حالی که حرف ما این است که: من مسئول کرونا نیستم! شما مسئولی، این همه امکانات برای اسلحه و جنگ و دستگاه سرکوب اداریتان، دستگاه حقوقیتان، به اضافه این همه کمپانی های مولتی ملیاردی که قرنها شیره جان طبقه ما را کشیدند، این همه ذخایر دارید، یک ریال هم نباید سطح زندگی ما بیاد پائین، نه در ایران و نه در آمریکا و نه در اروپا و نه در هیچ جای جهان .

مقاومت در مقابل اینکه نگذاریم بار کرونا را بیندازند گردن ما. طبعاً ما باید رعایت کنیم، بخاطر سلامت کل شهروندان سعی می کنیم که مقاومت حالت کور “سرپیچی” از مقررات پزشکی و سلامت نداشته باشد و

روزها شاهدیم که متوسط الحال ترین متفکرین بورژوازی دارند میگویند که چرا از امکانات زدیم! چرا چنین و چنان کردیم! این روزها هیچکس اعتراضی ندارد به اینکه برای جلوگیری از کرونا و به اصطلاح تخفیف مصائب آن، امکانات اختصاص داده بشود! منتهی مسائل تخفیف یافتنی نیست و راه حل قطعی این تناقضات، نه با اصلاح که تنها از تغییر ساختار اقتصادی میگذرد. بهر حال زشتی و ضد بشری بودن نظام سرمایه داری، هیچوقت اینقدر خودش را به واقعیت روزمره زندگی مردم تبدیل نکرده بود. شما الان توی روزنامه های خیلی معتبر میخوانید که می نویسند مارکس حق داشت و داعیه های لیبرالیسم و آزادی تجارت و آزادی رها کردند افسار سود آوری، زیر فشار این که باید نیروی مولد سالم بماند، دارد له می شود. اینکه باید محیط زیست تخریب نشود، خودش را دارد تحمیل میکند. این ادامه تناقض نظام کاپیتالیسم است که به نظر من به سادگی قابل حل نیست و جواب کوتاه مدت هم ندارد .

مینو همتی: اما، آمار تکانهنده مرگ و میر ناشی از کرونا که نشان میدهد، مردان را بیش از زنان در بر گرفته است. علاوه بر فشار روانی بر خانواده، مسئولیت نان آوری را بدوش زنان میاندازد. زیرا که اکثریت کشورهای جهان فاقد برنامه های رفاهی برای خانواده های کم درآمد است و زمینه فقیرتر شدن طبقات محروم و بطور اخص زنان و کودکان را شاهد خواهیم بود. مگر اینکه خود مردم حول راه حل های مردمی متشکل شوند. نظر شما در این مورد چیست؟

ثریا شهابی: من فکر میکنم، بدترین راه این رفتار، منتظر شدن برای این است که اینها کاری بکنند. طبعاً طبقه حاکم بخاطر منافع خودش، باید کرونا را کنترل کند. که بتونه بخشی از تولید کنندگان را زنده نگهدارد. باید بتواند تضمین کند که سه یا پنج یا صد ساله دیگر این پاندمی یا پاندمی مشابه نمی آید! که بتواند سرمایه های عظیمش را با خیال راحت هر جایی که می خواهد سرمایه گذاری کند و هر جا میخواد صادر کند و هر جوری میخواد تولید کند. راه حل این هستش که منتظر بالا نباید نشست. این ها برای ما راه حل نیست! این فقط وقت خریده و این پروسه را کند کردن است و برای اینکه این پروسه را به نفع خودشان هدایت کنند. طبعاً وقتی بخواهند پروسه را کند کنند باید یه کمی هم بیندازند در کیسه ما. بنابراین من و تو باید زنده باشیم که کار کنیم و برویم خرید کنیم! باید بازار مصرفی باشد و بتوانیم کار کنیم.

اکثریت کارکنان، تغییر دهند. این تنها راه حل برای ما است. وگرنه منتظر شدن که بالایی ها بخشی از طبقه ما و اکثریت محروم را زنده نگاه دارند، طبعا صدها میلیون نفر کشته میشوند! در دریاها، در فقر و در گرسنگی و بیکاری! و بخشی زنده می ماند که بتونه چرخه تولید بعد را بچرخاند!

مینو همتی: ثریا شهابی عزیز با سپاس از اینکه در این برنامه شرکت کردید و نظراتتان را با بینندگان ما در میان گذاردید

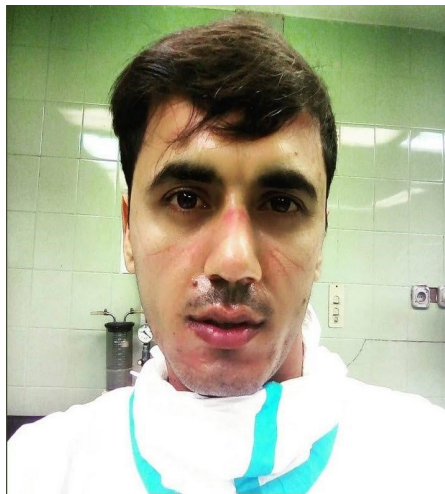
با سپاس از **مرضیه آدمی** برای پیاده کردن متن مصاحبه.

راستای منافع بشریت، و اکثریت کارکنان، کار میکند. راه حل مردمی، مقاومت و فشار و قبول نکردن است. این را نباید از هیچ کس "خرید" که گویا همه با هم در این بحران، شریک هستیم! همه با هم زجر میکشیم! نه. شما ۳ تا جزیره دارید، ولی دیگری در یک اتاق ۱۲ نفر زندگی میکنند و میخوابند! اینها با هم برابر نیستند! در نتیجه این تناقضات را که خود بورژوازی امروز به آن اعتراف میکند و می گوید در حلش ناتوان است، می گوید که نمی تواند مانند گذشته بچرخاند! باید به سمت خودشان بکشانیم! ما هم نمیتونیم مثل گذشته کار کنیم. باید مجبور شان کنیم که تغییر دهند! در راستای منافع طبقه ما و مردم محروم، زن و مرد و کودک، تغییر دهند! در راستاست منافع بشریت و منافع

سلامت خود و دیگران را به خطر نینداخته باشیم. اما حرف ما این باید باشد که: کار نیست، کار خوابیده است، "به درک!" شما پول و ذخیره و امکانات داری، برو از طبقه ات بگیر! رضایت ندادن به فقیر تر شدن! الان ابعاد فقر و فقیرتر شدن میلیونی مردم، خود دولت ها را هم ترسانده است! هندوستان فشار فقر و اعتراض وسیع است. هندوستان داشت اقتصادش رشد می کرد، هنوز هم مثلا اقتصادش رشد میکند، اما کشتار میلیونی و فقر و فلاکتی که نیروی کار کنش را دارد منهدم میکند، ابعاد غیرقابل تصویری یافته است. ما نباید قبول کنیم! مقاومت یعنی خودمان به زور از آنها بگیریم! ما امکانات نداریم. ما ذخایر نداریم. ما تجهیزات نداریم. ولی ما قدرت داریم. اتحاد ما بیشتر از هر پولی قدرت است. در نتیجه راه حل مردمی، فشار از پائین و مقاومت راه پیشروی را باز میکند و اتفاقا میتواند تصویر آینده بهتر و انسانی تر را پیش چشم بگذارد. چون اقتصادی را که ما سازمان بدهیم، توده محرومین، توده تولید کنندگان و بشریت متمدن، زنهایی که رها شدن از این تبعیض و بی حقوقی برای همیشه رهاشان کند، برای سود نیست! برای نیاز و رفاه است! شما اشاره کردید به فشاری که بخاطر نان آور بودن خانواده و حتی این بیماری، به زنان و مادران می آورد! به کودکان بیماری که بدنیا می آیند و به بهداشت و رفاه دسترسی ندارند! این روزها خودشان آمار میدهند که چگونه نیروی کار دارد ریزش میکند! چطور نگهداری از مادران در دوران بارداری، به خاطر کمبود امکانات، افت کرده است! حرف ما این است که حق ندارند به بهانه کرونا از هیچ امکاناتی کم کنند. این مقاومت و این راه حل مردمی، بزرگترین قدرتی است که میتونه جلوی تحمیل راه حلهای دیگر را بگیرد! و راه را باز کند برای یک اقتصاد متکی به برابری و دسترسی به امکانات زندگی. اقتصاد متکی به تولید برای رفاه. تولید برای نیاز، آن چیزی که اقتصاد سوسیالیستی میتواند بدنبال بیاورد. انقلاب های سوسیالیستی دنیای امروز، که طبعا الگوهای جدیدی بدست میدهد و میتواند اساسا شباهتی به انقلابات قرن ۱۹ و ۲۰ نداشته باشد، ممکن است. انقلاب بلشویکی دیگری شکل نمی گیرد، اما انقلاب سوسیالیستی امروز به حکم واقعیات بیش از هر زمانی موضوعیت دارد. انقلاباتی که متناسب با شرایط امروز است.

دولت های کارگری، دولت های نیروی کار کن دولت های سوسیالیستی که میتواند تضمین کند که این اقتصاد در راستای منافع مردم در

دستکم ۱۰۰ کادر پزشکی و پرستاری در ایران در اثر ابتلا به کرونا جان باختند

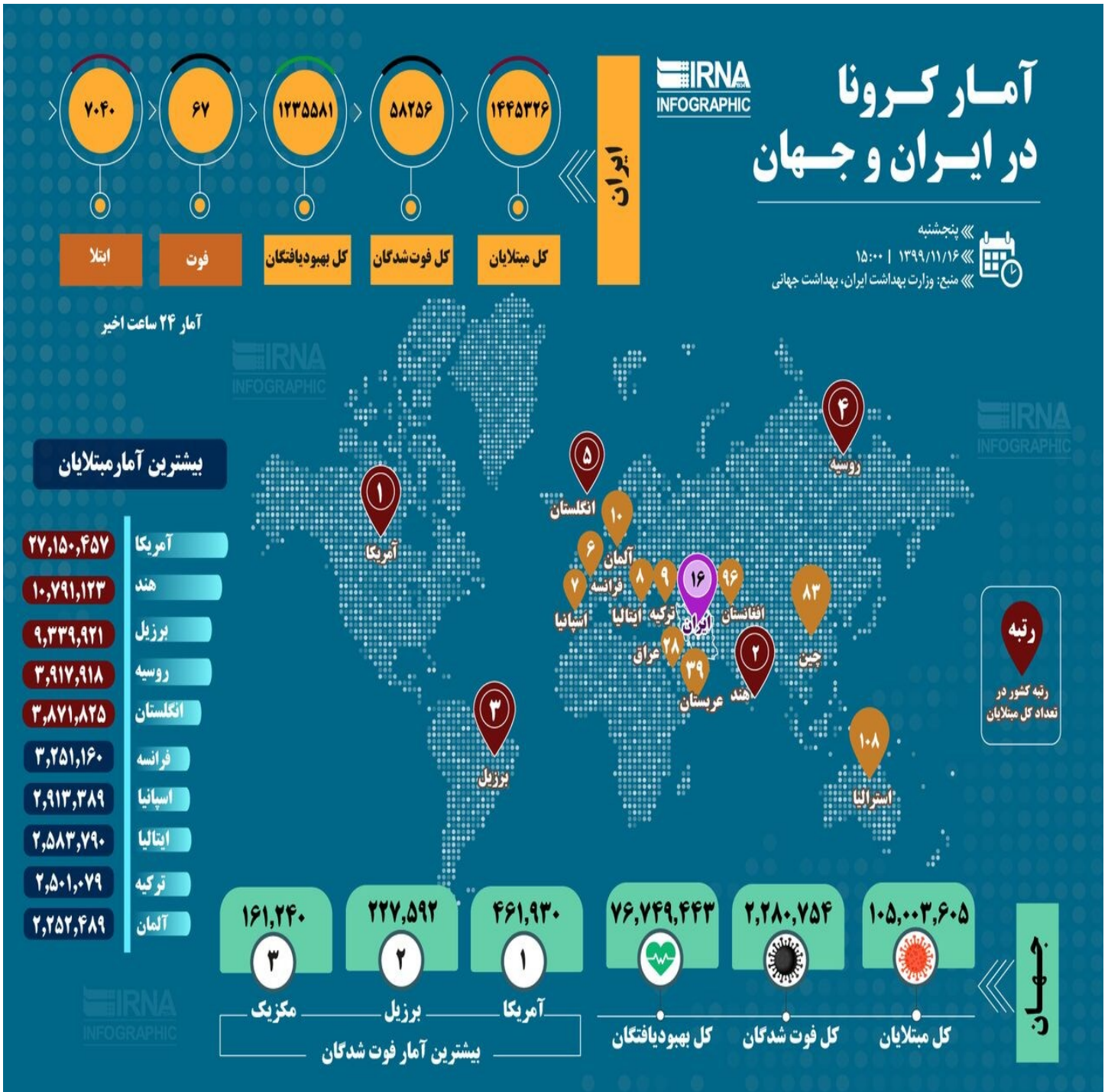

اولین محموله واکسن کرناوی روسی به محل نگهداری منتقل شد

کیانوش جهانپور عصر پنجشنبه در گفت‌وگو با خبرنگار سلامت ایرنا بیان کرد: محموله اولیه واکسن «اسپوتنیک وی» (روسیه جهت نمونه برداری و بررسی‌های نهایی به محل نگهداری منتقل شده است. وی افزود: آغاز واکسیناسیون منوط به تایید و اعلام معاونت بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کمیته اجرایی واکسیناسیون کرونا خواهد بود.

رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت بهداشت اظهار کرد: واردات واکسن کرونا از سایر منابع نیز در حال انجام است و همان طور که وزیر بهداشت نیز اعلام کرد، واکسن‌های دیگر از جمله ۴/۲ میلیون دوز واکسن استرازنکا از سبد کوواکس نیز در ماه فوریه وارد کشور خواهد شد.

جهانپور گفت: هنوز توزیع واکسن‌های کرونا از سبد کوواکس به هیچ کشوری آغاز نشده است.

مطالب، نشریه ها و مصاحبه های تلویزیونی سازمان رهایی زن را می توانید از طریق آدرس های زیر دنبال کنید و با ما همراه باشید

سایت نشریه رهایی زن

<https://rahaizanorg.blogspot.com>

آرشیو مقالات

<http://rahai-zan.blogspot.com>

برنامه ها، تلویزیون و مصاحبه ها

<https://www.rahaizan.tv>

تلگرام رهایی زن

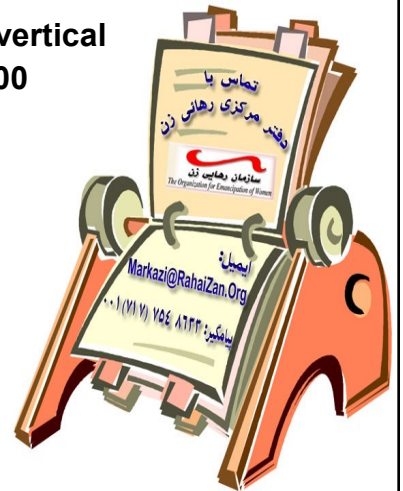
@rahaizan

تلویزیون رهایی زن از "کانال یک" روی ماهواره "هات برد" هر هفته دوشنبه ساعت 20:30 و چهارشنبه ساعت 15:00 بازپخش برنامه به وقت تهران می توانید بیننده

تلویزیون رهایی زن باشید.

فرکانس ماهواره:

Chanel One- Hatberd
HoT BIRD
Frequency 11541 vertical
Symbol Rate: 22000
Pol V
FEC 5.6

برای همکاری و تماس با نمایندگان سازمان رهایی زن در کشورهای مختلف

نروژ: شادی و رویاک مطیعی

تلفن تماس: 004790474027

ایمیل: motiei_rojan@yahoo.com

سن دیگو جنوب کالیفرنیا: فیروزه فرهی

تلفن تماس: 858-531-1344

ایمیل: firouzeh.farrahi@yahoo.com

Location: 5240 fiore TER #213

San Diego"Ca 92122

دیگر نقاط آمریکا: مینو همتی

ایمیل: MinoHemati@GMail.com

آلمان: شراره رضانی

تلفن تماس: 00491737237038

ایمیل: shararehzaei.p@gmail.com

سوئد-استکهلم: رعنا کریم زاده

تلفن تماس: 0046739286842

گوتنبرگ سارا مرادی

تلفن تماس: 0046704499853

ایمیل: sara_tina2003@yahoo.com